

סוכה פרק ראשון סוכה

ג.

עין משפט נר מצוה

א א מיי פ"ד מהלכות סוכה הלכה א סמג עשין מנ טוש"ע א"ח סימן תרל"ב סעיף א [נר אלפס פ"ב דף רמג]:

ב א מיי שם טוש"ע שם סעיף ד:

ג א מיי פ"ו מהלכות מנוחה הלכה ב סמג עשין כב טוש"ע י"ד סי' רפו סעיף יג:

ד א מיי פ"א מהלכות רחל הלכה א סמג עשין עב [טוש"ע מור"מ סי' תמ] סעיף ב:

ה א מיי פ"ד מהלכות ימאות הלכה א סמג עשין ע"ג [טוש"ע מ"ב] סעיף א:

ו א מיי פ"ד מהלכות מנוחה הלכה ב סמג עשין קכ [כל הדיוט אל מן אור ד' עד כה המה נרד אלפס עירובין פ"ו דף קטו]. ועוד כ"ב פ"א דף קס: ועוד מהלכות מנוחה דף ע"א:

ל נצרכה אלא לקישוניות שבה. מה שדחק בקונטרס לרצן לרצן זר רבה מה ראה לרצי יהודה הא אי אפשר לשענה צנים בשענה טפחים לאו פירכה היא דלילמא ארוכה טובא אבל לא היטה רחצה "שענה טפחים וצנייה צאותו ארוך הוו יתבי:

דאמר לך מני ב"ש היא ולא תוון מינה בו. בסדר

רצ עמרס שחך בשעה מקומות הלכה כב"ש חדש הא דסוכה צריכה שמהא מחזקת ראשו ורובו ושולחנו ואידך צנחנות פרק התכלת (דף מ. וש) גבי סקין צלילית צ"ש פוטריין וצ"ה מחייצין עוד לשם כמה חוטין הוא נותן צ"ש אמרי ד' וצה"א ג' עוד התם כמה תהא משולשת צית שמאי אומרי ד' וצה"א ג' בכל הני עבדי כב"ש ואידך צנחנות צרכות פרק אלו דברים (דף נא): צש"א מכצדין [את] הצית ואח"כ נטולין לידים ואמריין צנמי צבוליה פירקין הלכה כב"ה צר מהך עוד התם צסוף פירקא גבי מי שאלכ (א) וסתה ולא צירך דמייתי צגמרט עובדא דרבה צר צר חנה לאשכח יונה לדבא וחד תלמיד דעבד כב"ש ואשכח ארנקי ואידך תלמיד דעבד כב"ה ואכליה אריה וקלמ קשה הא דקאמר התם צבוליה פירקין הלכה כב"ה צר מהך ושמא משום דצ"ה נמי מודו לנכחילה מיהא עבדיין כב"ש ועל מה שפסק צהך דהכא כב"ש אין להקשות מהא דאמריין ע"ש דצרכות (דף נא). דלמא רב יוסף עשה כדברי צ"ש לא עשה ולא כלום ומייתי ראה מההיא מילתא דסוכה מעשה צרבי יוחנן החורני שחלה והלכו זקני צ"ש וחקי צ"ה לצקרו ומנאזוהו שהיה יושב ראשו ורובו צסוכה ושולחנו צצון הצית אמרו לו זקני צ"ש אי"כ היית נוהג כל ימיך לא קיימת מצות סוכה כל ימיך ומסקיין התם דהלכה כרבי יוחנן החורני דההיא פלוגמא צסוכה גדולה דמסקיין דצרתמי פליגי צההיא הלכה כב"ה אבל ההא צסוכה קטנה וצבא הלכה כב"ש מיהו שמעתין דהתם תימה היכי דייק מינה דעשה כב"ש לא עשה ולא כלום דרביה דמייתי צשעה כב"ה מיירי ועוד וכי צריך ראה על זה היכא דהלכה כב"ה שחם עשה כב"ש לא עשה ולא כלום וצ"ל דלצטרין התם לאיתויי היכא דצ"ה מחמירי מדרבנן וצ"ש מוקמי לה אדאורייתא ולא גזריין אס עשה כדברי צ"ש לא יאז די חובתו אפי' דאורייתא כדאשכחן לצ"ש היכא דמיצי אפימתא דמנוולתא דגזרי שמא ימשך אחר שולחנו וקאמרי לא קיימת מצות סוכה מימיך דאפי' מדאורייתא לא קיים ומדצית שמאי נשמע לצ"ה: **בית שאין** בו ד' אמות. צירושמי חשיב שאין טובל

משום אוירא. רוח שהוא שולט צה מפני החום: אלא למ"ד צקטנה פליגי. אבל בגדולה אפילו רבנן מודו: וכי דרכה של מלכה. והלא נערומה ומצרתיה מצובים עמה: לקישוניות שבה. סוכה גדולה לצני מסיתת' וקישוניות קטנה צמוכה ואע"ג דפסולה לא איכפת לן דאשה פטורה מן הסוכה: וכי יהודה סבר כו'. וא"ת לרצ חן דמוקי פלוגמא צשאניה מחזקת אלא כדי ראשו ורובו ושולחנו הכא כיון דצנייה גבה היא לה גדולה ומודו צה רבנן ומאי ראה של רבי יהודה צ"ל דשולחנה צתוך הסוכה הגדולה היטה וצנייה על השולחן היו יושצין ראשן ורובן ולא כמסובין הן ולא? חקופין. ולי נראה דולאי לרצ חן קשיל והאי תירוולא לרצ הונא הוא וכן עיקר דשיעור ראשו ורובו אמריין לקמן דלינו אלא ז' טפחים ואי אפשר לשענה צנים צשענה טפחים: כב"ש. דלי כב"ה (דף קח.): ודיקא נמי גרסיין. ודיקא נמי דללקמן? צגדולה פליגי והוא יושב על הפתח צמחון וראשו מושכד לתוכה ושולחנו לפני גופו צצית: **מדקאני.** גבי פלוגמא מי שהיה ולא איירי צשיעורא דסוכה פליגי ליתני סוכה המחזקת ראשו ורובו ושולחנו כשרה צשאניה מחזקת אלא כדי ראשו ורובו צ"ש פוסלין כו': **אמר** מר זוטרא **דיקא נמי.** דצקטנה פליגי וצשיעורא דפוסלין ומכשירין על כרחך אסוכה מהדרי: אלא לא גרסיין. והכי גרסיין **לעולם צרתמי פליגי: פטור** מן **הטווח.** כולה מפרש טעמא לקמן: **ואינו נחלט.** אלא פודהו לעולם ויואל ציוציל אס לא גאלו כשאר קרקע צלא צנין: **מעורכי המלחמה.** מי האש אחר צנה צית משג וגו' (דברים כ): **ואין מעריצן צו.** דרך צמיהם להיות פתוחין לחצר והרצה צמים פתוחים לחצר אחת והן יולאין דרך חצר לרשות הרצים נמלא החצר רשות לכולן והצמים כל אחד מיוחד לצעלין ואמרו חכמים אין מוציאין מרשות לרשות צלא עירוב שיערב כל הרשות להיוטם רשות אחת ומיקני ליתן כל צית וצית צצחצר פת וכולן צכל אחד ומניחין אותו צאחד מן הצמים ונעשים כולם כאילו דרין צצותו צית וכל הצמים דירה אחת ואשמעינן הכא דצית שאין צו **ואין משפספין צו.** שתיקין חכמים על כל חצר הפתוחה למצוי כדרך שתיקו עירוב לצתי החצר שיהו נותנין צשיתוף ואס צית קטן זה פתוח לחצר צצמצוי ואין צית אחר פתוח לה אין משתפין צו **מניחין צו עירוב.** החצר לאחר

משום אוירא אלא למאן דאמר בסוכה קטנה מחלוקת וכי דרכה של מלכה לישב בסוכה קטנה אמר רבה בר רב אדא לא נצרכה אלא לסוכה העשויה קישוניות קישוניות וכי דרכה של מלכה לישב בסוכה העשויה קישוניות קישוניות אמר רב אשי לא נצרכה אלא לקישוניות שבה רבנן סברי בניה בסוכה מעליא הוו יתבי ואיהי יתבה בקישוניות משום צניעותא ומשום הכי לא אמרי לה דבר ור' יהודה סבר בניה גבה הוו יתבי ואפ"ה לא אמרי לה דבר ^ב אמר רב שמואל בר יצחק "הלכה צריכה שתהא מחזקת ראשו ורובו ושולחנו א"ל רבי אבא כמאן כב"ש א"ל אלא כמאן איבא דאמרי אמר רבי אבא דאמר לך מני א"ל ב"ש היא ולא תוון מינה מתקיף לה רב נחמן בר יצחק ממאי דב"ש ובית הלל בסוכה קטנה פליגי דלמא בסוכה גדולה פליגי וכגון דיתבי אפומא דמטולתא ושולחנו בתוך הבית דבית שמאי סברי גזריין שמא ימשך אחר שולחנו ובית הלל סברי לא גזריין ודיקא נמי דקתני ^ב מי שהיה ראשו ורובו בסוכה ושולחנו בתוך הבית ב"ש פוסלין ובית הלל מכשירין ואם איתא מחזקת ואינה מחזקת מיבעי ליה ובסוכה קטנה לא פליגי והתניא מחזקת ראשו ורובו ושולחנו כשרה רבי אומר עד שיהא בה ארבע אמות על ארבע אמות ותניא אידך רבי אומר ^ב כל סוכה שאין בה ארבע אמות על ארבע אמות פסולה והכ"א אפילו אינה מחזקת אלא ראשו ורובו כשרה ואילו שולחנו לא קתני קשיין אהרדי אלא לאו ש"מ הא ב"ש הא ב"ה אמר מר זוטרא מתניתין נמי דיקא מדקתני ב"ש פוסלין וב"ה מכשירין ואם איתא בש"א לא יצא א"ה אומרים יצא מיבעי ליה ואלא קשיא מי שהיה לעולם בתרתי פליגי פליגי בסוכה קטנה ופליגי בסוכה גדולה וחסורי מיחסרא והכי קתני מי שהיה ראשו ורובו בסוכה ושולחנו בתוך הבית ב"ש אומרים לא יצא וב"ה אומרים יצא ושאניה מחזקת אלא כדי ראשו ורובו בלבד ב"ש פוסלין ובית הלל מכשירין מאן תנא להא דרתו רבנן בית שאין בו ארבע אמות על ארבע אמות ^ב פטור מן המזוזה יומן המעקה והאינו מטבא בגגעים והאינו נחלט בבתי ערי חומה והאינו חוזרין עלינו מעורכי המלחמה ואין מעריבין בו ואין משתתפין בו ואין מניחין בו עירוב ואין

שגזו אותו מן הצמים: למעשר והגודר מן הצית מותר ליכנס צו ועוד הוא ליה למימר לענין פתח צית אב של נערה המאורסה:

ואין מניחין בו עירוב. דלא חזי לדירה והאפי' לשמולל דאמר פרק מי שהולאיהו (עירובין דף מ. וש) עירוב משום קנין לא מיקנו רשותייהו צשציל צית דלא חזי לדירה וצכוותיה אשכחן התם שמואל גופיה דאמר צית צמניחין צו עירוב אין צריך ליתן פת מאי טעמא כולוהו הכא דיירי ואף על פי דאית ליה עירוב משום קנין ומקנו אהדדי משום דמנחי עירובן צציתו: ואין

א) ס"א אמר רב הונא, ב) צרכים יא. לקמן א; ג) עירובין יא; ד) א; נקטן: ז) עירובין ג; ח) מוסף; ט) עירובין ד; י) ופלי צ"ל אלא; יא) כ"ה; יב) דלקמן, יג) אלא שענה צריכה (י"ג); יד) אלא ששנה צריכה (י"ד); יה) רבי תרל"ב ע"ש; יז) (י"ז) [שבת], יח) (י"ח) [שבת].

רבינו הגנאל

אבל לדברי (ה)כל מי שאומר בסוכה קטנה פליגי וכי דרך מלכה לישב בסוכה קטנה. ושניין, בסוכה שהייה עשויה קישוניות היטה כו'. ואסקינא הלכתא צריכה שתהא מחזקת ראשו ורובו ושולחנו. ואמריין אמר ליה ר' אבא מני הא, ואמר רב הונא בית שמאי היא ולא הוו מיהו. ואסקינא מלה ממאי הדלוקה בית שמי ובית הלל בסוכה קטנה, דרתן מי שהיה ראשו ורובו בסוכה ושולחנו בתוך הבית, בית שמי פוסלין ובית הלל מכשירין. ודיקת מינה הנה בית הלל מכשירין אע"פ שאין מחזקת אלא ראשו ורובו בלבד, ובית שמי פוסלין. (א) ודילמא בסוכה גדולה פליגי, וכיון דיתבי אפומא דמטולתא ושולחנו בתוך הבית. ואוקינא לעולם בסוכה גדולה וכו' דאמריין, מדקתני במשנתנו מי שהיה ראשו ורובו, קתני מי שהיה בסוכה שאינה מחזקת אלא ראשו ורובו. ודחיין להאי סברא משום דקשיא לן ואם איתא שסוכה גדולה היא וכשרה, ומיזום שיושב על פי הסוכה ושולחנו בתוך הבית פליגי, אי הכי לא יצא ידי סוכה היה הן לומר, אלא מדקתני פוסלין שפע מינה בסוכה קטנה פליגי. ואמרי' אי הכי דבסוכה קטנה פליגי, ליתנה מי שהיה בסוכה שאינה מחזקת אלא ראשו ורובו בלבד ב"ש פוסלין כו', מי שהיה סתם למה לו. ותריצנה בתרתי פליגי בגדולה וקטנה, חסורי מחסורא והכי קתני, מי שהיה ראשו ורובו בסוכה ושולחנו ראשו ורובו בש"א פוסלין כו' אמר ע"ד שיהא בה ד' אמות. ותניא אידך על ד' שאין בה ד' אמות על ד' אמות פסולה, וחכמים אומרים אפילו אינה מחזקת אלא ראשו ורובו כשרה. ואוקינא קמייתא כב"ש ובתרייתא כב"ה. פשוטות הן. מאן תנא להא דרתו רבנן בית שאין בו ד' אמות על ד' אמות, פטור מן המזוזה ומן המעקה, כו'.

א) ק' הגיה הגר"ש הכהן ז"ל ב"ד.